

РЕШЕНИЕ

№ 2319

гр. София, 08.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 15.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **2483** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Е. Р. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] електронен адрес: [електронна поща], чрез адв. И. Е. Г., в качеството на упълномощено лице, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220419008028-091-001/24.09.2020г., издаден от В. А. В.-орган, възложил ревизията и Н. Ц. Р. – ръководител на ревизията, частично потвърден с Решение № 1898/15.12.2020г на Директор на дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП с който са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност/ЗДДС/в размер на 34227, 03 лв. за данъчен период м. 10. 2019 г. и са начислени лихви за забава в размер на 2700,52 лв. Жалбоподателят оспорва РА като незаконосъобразен, необоснован, недоказан и издаден в нарушение на процесуалния и материалния закон. Намира, че в хода на ревизията са представени всички изискуеми, съгласно ППЗДДС документи, удостоверяващи извършени ВОД към COPPOLA P. IMPRESA INDIVIDUALE VIN №IT09000091216, в резултат на което извода за неосъществен транспорт и приемане на 2бр. автомобили от контрагента им е незаконосъобразен. Счита, че ответника няма никакво основание да откаже данъчното предимство по осъществения ВОД. В подкрепа на твърденията си жалбоподателят се позовава на съдебна практика на ВАС и СЕС/С-409-Teleos/. В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от адв.И.Г., която поддържа жалбата. Представя списък с разности.

Ответника се представлява от юрк. К., които моли да се отхвърли жалбата и се потвърди РА, като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220419008028-020-001 от 10.12.2019г., издадена от В. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди от 01.08.2019г. до 31.10.2019г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 19.12.2019г. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114 ал. 2 от ДОПК, със заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия/ЗИЗВР/№Р-22220419008028-020-002 от 16.03.2020г., срокът за извършване на ревизията е удължен с 2 месеца. Преди изтичане на срока производството е спряно със Заповед №Р-22220419008028-023-001/14.05.2020г.

във връзка с изпратена молба за административно сътрудничество до друга страна членка на Европейския съюз /ЕС/-Р.Италия. Заповедта е връчена по електронен път на 26.05.2020г. Производството е възобновено със Заповед №Р-22220419008028-143-001 от 23.07.2020г. с която е определено, че ревизията следва да приключи до 28.07.2020г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220419008028-092-001/12.08.2020г., връчен на 08.09.2020г., който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК се явява неразделна част от РА. Ревизираният субект не е упражнил правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК да подаде възражение срещу РД. Ревизията приключва с РА №Р-22220419008028-091-001/24.09.2020г., издаден от В. А. В., орган-възложил ревизията и Н.

Ц. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 09.10.2020г. В разпоредителната част на РА /таблица 1/, при деклариран ДДС за възстановяване в общ размер на 11 515,21 лв., е установен ДДС за внасяне в размер на 41 710,16 лв. Разликата в размер на 53 225,37 лв. представлява установените задължения по ЗДДС, след ревизия. Задълженията за главница в размер на 49 808,48 лв. произтичат от доначислен ДДС във връзка с недоказани ВОД в общ размер на 298850,83 лв. към Р.Италия. С оглед корекциите са начислени и лихви за забава в общ размер на 3 416,89 лв.

В хода на ревизионното производство на основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК, на ревизираното лице са били връчени 2 Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220419008028-040-001/20.12.2019г. и №Р-22220419008028-040-002/15.04.2020г., с които са изискани всички първични, счетоводни, търговски, транспортни и др. документи, касаещи доставките от доставчици и клиенти, в т.ч. и всички изискуеми от закона документи, доказващи ВОД. В отговор са представени документи с придружителни писма, като е отбелязано, че не са представени всички изискани документи. В съответствие с чл. 7 от Регламент (ЕС) 904/2010 е изпратена молба за административно сътрудничество до данъчната администрация на Италия. Полученият отговор е описан подробно в РД. До /СДВР/, отдел „Пътна полиция“ е изготвено

искане за извършване на действия от други контролни органи, изх. №Р-22220419008028-032-001/23.04.2020г.Получен е отговор, вх. №58-00-1058/19.05.2020г.На основание чл. 12, ал. 1, т. 6 от ДОПК органите по приходите са извършили проверка на счетоводната и търговска документация на лицето в оригинал, за което е изготвен Протокол №1747283 от 27.07.2020 г.

В хода на ревизионното производство е установено, че за ревизираните данъчни периоди [фирма] е декларирало ВОД на стоки /употребявани леки автомобили, както и 1 брой тениска, и 1 чифт спортни обувки, марка „G.“/ по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС на обща стойност 298 850,83 лв. с получател италианското дружество COPPOLA P. IMPRESA INDIVIDUALE.По периоди доставките са следните:

- за данъчен период м. 08.2019 г. е декларирана ВОД по фактура №[ЕГН]/30.08.2019 г. с предмет „1 брой тениска и 1 чифт спортни обувки, марка „G.“, на стойност 1 564,67 лв.;

- за данъчен период м. 09.2019 г. са декларирани 2 ВОД по фактури №[ЕГН]/01.09.2019 г., с предмет „Мазерати Л.“, рег. [рег.номер на МПС] , рама ZN6TU61B00X198064; на стойност 72 365,71 лв., и №[ЕГН]/02.09.2019 г., с предмет „А. 3 Спортбак“, без посочен рег. №, с рама WAUZZZ8VOJA101064 на стойност 19 558,30 лв. Обща стойност по двете фактури - 91 924,01 лв.;

- за данъчен период м. 10.2019 г. са декларирани 2 ВОД по фактури №[ЕГН]/02.10.2019 г. с предмет „А. РС 3 Спортбак“, с рег. [рег.номер на МПС] и рама WUAZZZ8V4JA904823 на стойност 88 012,35 лв., и №[ЕГН]/02.10.2019 г. с предмет „А. РС 6 Авант“, с рег. [рег.номер на МПС] и рама WUAZZZ4G3HN900515, на стойност 117 349,80 лв. Обща стойност по двете фактури 205 362,15 лв.

За посочените по – горе доставки е приложена нулева ставка на данъка, съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДС.

Във връзка с декларираните ВОД, в РД/РА е посочено че от [фирма] са представени фактурите /инвойси/, счетоводни регистри, в т.ч. и хронологична счетоводна справка на сметка 702 „Приходи от продажби“, както и банкови извлечения. От последните се установява, че COPPOLA P. IMPRESA INDIVIDUALE е наредило плащания на обща стойност 14 800,00 евро.Приложени са и писмени обяснения, съгласно които автомобилите пътуват на собствен ход до клиента, като транспортните разходи са за негова сметка. В тази връзка приходните органи посочват, че не са представени каквито и да било доказателства в тази връзка, вкл. документи, удостоверяващи извършени разходи при зареждането на гориво, винетни такси, пътни листове, както и данни за лицата, управлявали МПС. Органите по приходите твърдят че не са представени документи, удостоверяващи търговските взаимоотношения между страните, в т.ч. договори, приемо-предавателни протоколи, както и че не са представени разплащателни документи, отговарящи на общата фактурирана стойност по петте фактури. Посочено е също, че от представените банкови извлечения не ставало ясно основанийето за извършените преводи.Във връзка с откритата процедура в съответствие с чл. 7 от Регламент (ЕС) 904/2010 за обмен на информация между компетентните органи на България и данъчната администрация на Италия относно COPPOLA P. IMPRESA INDIVIDUALE, с цел установяване на факти и обстоятелства, имащи значение за определяне на данъчните задължения на [фирма], е изпратена молба за обмен на информация до горепосочената чуждестранна администрация.От същата е получен отговор /подробно описан на стр. 3-4 от РД/, че

дружеството, посочено като придобиваща страна по спорните ВОД, не спазва данъчните си задължения, в т.ч. не подава данъчни декларации, не извършва плащания. При извършено посещение на декларирания адрес на седалището на дружеството, италианските ревизори сочат, че не са открили никакви помещения. Според изявленията на управителя - господин Coppola, „закупените автомобили ще бъдат закарани в град Volla /Италия/, ул. „Famiglietti“ №33, където се намира шоу-рум на друга негова компания -

R. CARS DI RICCHETTI E. SRL, VIN IT0865541217“. Приходните органи са изпратили запитване и до СДВР, отдел „Пътна полиция“, относно регистрацията на продадените автомобили. Посочено е, че за „А. 3 Спортбак“, с рама WAUZZZ8VOJA101064, без вписан рег. № в спорния инвойс №[ЕГН] от 02.09.2019 г., не са налице вписани данни. Относно „А. РС 3 Спортбак“, с рег. [рег.номер на МПС] и рама WUAZZZ8V4JA904823, сочен като продаден с инвойс №[ЕГН]/02.10.2019г., е установено, че автомобилът е бил придобит на 09.10.2018 г., чрез покупка от Германия. На 02.10.2019 г. ревизираното дружество е подало заявление за прекратяване на регистрацията на това МПС, със същата причина: „напускане на страната и изнасяне на превозното средство за Италия“. Установено е, че на 14.10.2019 г. българското юридическо лице [фирма], ЕИК[ЕИК] е подало заявление до СДВР за възстановяване на превозното средство, приложен е договор от 14.10.2019 г. за покупко-продажба на същото МПС, в който като продавач е вписано ревизираното лице.

По отношение на „А. РС 6 Авант“, с рег. [рег.номер на МПС], сочен като продаден с инвойс №[ЕГН]/02.10.2019г., е установено, че автомобилът е придобит от ревизираното лице на 15.11.2016 г. чрез покупка от италиански доставчик BALESTRA LUCIA, IT08221891214. Посочено е още, че на 02.10.2019г. [фирма] е подало заявление до СДВР за прекратяване на регистрацията на това МПС, с посочена причина: „напускане на страната и изнасяне на превозното средство за Италия“. Ревизиращите органи са извършили проучване за посочения италиански доставчик по В. чрез наличната информация, като са установили, че собственикът госпожа BALESTRA Lucia, е заявила, че тя е само лице-представяващ на едноличния търговец, носещ името ѝ, за което е получавала около 500,00 евро на месец в рамките на 2-3 месеца от мениджърите на друго италианско дружество R. CARS DI RICCHETTI E. SRL, на което представител е господин Е. Р., [дата на раждане] – представляващ и ревизираното лице. Италианските власти са посочили, че българската компания [фирма] е буфер на дружества, участващи в групата RICCHETTI. С оглед свързаността на ревизираното лице с италиански рискови компании, на които представляващ/представител е също Е. Р., и предвид изтъкнатата липса на задължителните документи, удостоверяващи ВОД на стоки, ревизиращите органи са счели, че в случая е налице симулация на вътреобщностни доставки, целяща неначисляване на ДДС.

Въз основа на горното е формиран изводът, че представените документи от страна на [фирма], описани по-горе, не отговарят на условията на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС и изискванията на чл. 45 от Правилника за прилагане на закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/ и не доказват, че стоките в действителност са напуснали България. В тази връзка е прието, че доставките са осъществени на територията на страната и за данъчното им третиране е приложим общият ред на облагане на доставки на стоки по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДС. Предвид

изложеното, на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 82, ал. 1 от ЗДДС, в констативната част на РА/РД се сочи, че се начислява данък в общ размер на 59 770,17лв. върху данъчна основа в размер на 586 295,34лв.Ревизионният акт е връчен на дружеството на 09.10.2020 год. по електронен път /лист 62 от делото/. С жалба вх. №53-06-8951 от 26.10.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1636 от 28.10.2020 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Е. Р. е оспорил №Р-22220419008028-091-001/24.09.2020г. пред директора на Дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП [населено място].В жалбата се възразява срещу констатациите в РА, като счита, че те са незаконосъобразни и необосновани, поради което оспорва и определените му задължения.По повод така подадената жалба, решаващият орган с решение №1898/15.12.2020г. е потвърдил в една част ревизионния акт, и го е отменил като незаконосъобразен в частта на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 08.2019 г. и м. 09.2019г.,ведно с дължимите лихви.В своето решение решаващият орган е потвърдил РА за данъчен период м. 10.2019 г. за които е начислен ДДС в размер на 34 227,03 лв.,ведно с лихви за забава на стойност 2 700,52 лв.В решението си директорът на дирекция „ОДОП"-гр.С. излага два аргумента за потвърждаване на РА в тази част - първо, че не са налице доказателства за напускане на 2 бр.МПС-та на територията на страната.По предоставени от СДВР данни било установено, че на 14.10.2019 г. [фирма], ЕИК[ЕИК] /с ново наименование [фирма] / било подало заявление за регистрация на лек автомобил „А. РС 3 Спортбак", с рег. [рег.номер на МПС] , с рама WAUZZZ8V4JA904823 и след разглеждане на заявлението е бил регистриран в Република България с рег. [рег.номер на МПС] .Към заявлението бил подаден и договор за покупко-продажба от 14.10.2019 г., съгласно който [фирма] продава на [фирма], ЕИК[ЕИК] /с ново наименование [фирма] / същото това МПС за сумата от 5000,00 лева. Същевременно [фирма] било декларирало ВОД на процесния автомобил и било представило фактура за произход, издадена от дружество -I. E. T.R.S. DI, с вписана стойност на автомобила 41000,00 евро. В Решението се твърди, че в случая се касае за фиктивна ВОД,като директора на „ОДОП" С. приема,че същото е валидно и по отношение на друг автомобил „А. РС 6 Авант",с рама № WAUZZZ4G3HN900515, двигател:СWU010266, с рег. [рег.номер на МПС] .

С разглежданата от съда жалба се оспорва РА именно в частта, потвърдена при осъществения административен контрол.

В съдебно заседание от 06.07.2021г. е прието заключение на вещото лице Св.К. по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза /СЧЕ/.Въз основа на събраните по делото доказателства вещото лице е достигнало до следните експертни изводи:Проследено е, в т. ч. и в табличен вид кога и по какъв начин е извършено заплащане на данъчната основа и дължимия данък по процесните фактури и с какви документи е документирано заплащането.Вещото лице е констатирало, че счетоводното записване на стопанските операции е в хронологичен ред, съответстващ на извършването им.Съдът кредитира заключението на вещото лице.Същото не е оспорено от страните.

В съдебно заседание,проведено на 11.05.2021г.,процесуалният представител на жалбоподателят е оспорил истинността на частен документ договор покупко-продажба на „А. РС 3 Спортбак“,с рама WUAZZZ8V4JA904823,между

[фирма] и [фирма] на основание чл. 193 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК. В откритото производство по чл.193,ал.1 от ГПК по безспорен и категоричен начин, се установява следното:На 14.10.2019г. в [населено място] е бил сключен договор за покупко-продажба на „А. РС 3 Спортбак“,рама WUAZZZ8V4JA904823,между [фирма] и [фирма]/л.198/ за сумата от 5000 лв.,като в договора не е отбелязано,купувача и продавача да са били представлявани от пълномощници по сделката.В жалбата си до съдът управителят на [фирма],изрично заявява и декларира, че никога и по никакъв повод не е сключвал договори с [фирма].Не се е срещал с представители или упълномощени от управителят на [фирма] лица ,както и не е имал търговски взаимоотношения с посоченото дружество.По искане на процесуалния представител на жалбоподателя е допусната и приетата по делото съдебно-почеркова експертиза.Обект на експертизата е бил договор за покупко-продажба на „А. РС 3 Спортбак“,като непосредствен обект е бил подписът положен на продавача в случая управителят на [фирма].Съдът кредитира заключението на вещото лице,от което е видно ,че подписът в договора не е положен от Е.Р..Същевременно [фирма] от една страна е декларирало В. по отношение на произхода на горепосочения автомобил от дружество I. E. T.R.S. DI, с фактура, с вписана стойност на автомобила 41000,00 евро.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.194 ал.3 от ГПК,съдът приема,че договор за покупко-продажба на „А. РС 3 Спортбак“, рама WUAZZZ8V4JA904823, между [фирма] и [фирма]/л.198/,не отразяват вярно посочените по горе обстоятелства /т.е. неистински документ/ и като такъв следва да бъде изключен,като доказателство по делото.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното: Депозиранията жалба е в срок и процесуално допустима.Решението директора на ОДОП е връчено на 09.02.2021г.на жалбоподателят,жалбата е депозирана на 23.02.2021г.

В съдебното производство, съгласно нормата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Съдът приема, че обжалвания ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите, по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 от ДОПК. Спазена е формата по чл.120, ал.1 от ДОПК. От приложените по административната преписка доказателства се установяват обстоятелствата по спазване процедурата по образуване и развитие на производството пред административния орган. При постановяването на оспорения РА не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващото дружество.

Ревизията е възложена от компетентен орган съгласно заповед № РД-01-818/10.05.2019 г. (лист 33-34 от делото), издадени от директора на ТД на НАП - С..Лицата подписали РА и РД притежават КЕП/л.64-68/Материалната и териториална компетентност на издалия РА орган се установи от неоспорената от страните заповед №РД-01-818/10.05.2019г. на териториалния директор на ТД на НАП, издадена на основание чл.11, ал.1, т.1 от ЗНАП, във връзка с чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК.

По изложените съображения съдът приема, че не е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на данъчно задълженото лице.

По материалната законосъобразност на ревизионния акт.

Съдът намира жалбата за ОСНОВАТЕЛНА, предвид следното:

Спорът между страните е формиран по въпроса дали са реално извършени ВОД по фактури №[ЕГН]/02.10.2019г. и №[ЕГН]/02.10.2019г. с които са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/в размер на 34227,03 лв. за данъчен период м. 10.2019г. и са начислени лихви за забава в размер на 2700,52 лв. на жалбоподателят.

Съдът приема за безспорно установено от писмените доказателства ,че:споразумение за замяна на автомобили от 03.10.2019г. е сключено между [фирма] и COPPOLA P. IMPRESA INDIVIDUALE, с което страните се съгласяват, че първата страна ([фирма]) ще прехвърли на втората страна (COPPOLA P. IMPRESA INDIVIDUALE) следните автомобили: лек автомобил „А. РС 3 Спортбак", с рама №WAUZZZ8V4JA904823, двигател: DAZ014226, рег. [рег.номер на МПС] и лек автомобил „А. РС 6 Авант", с рама № WAUZZZ4G3HN900515, двигател: CWU010266, рег. [рег.номер на МПС] , като в замяна ще получи - лек автомобил А. КУ 8, с рама № WAUZZZF17KD001060, за който италианският доставчик е издал фактура № 33/23.10.2019 г. на стойност 55000,00 евро и лек автомобил А. КУ 8, с рама № WAUZZZF19KD001609, за който италианският доставчик е издал фактура № 34/23.10.2019 г. на стойност 50000,00 евро. Видно от заключението на вещото лице основането за издаване на фактурите и начисляването на вземането от клиента COPPOLA P. IMPRESA INDIVIDUALE е подписаното между страните споразумението за замяна на автомобили /стр.11/.Фактурите са регистрирани в Дневник на продажбите за данъчен период м. 10/2019 г., в колона 20-Данъчна основа на ВОД.Общата стойност на цитираните фактури в размер на 205362,15 лв. е посочена в кл.01 - Общ размер на данъчните основи за облагане с ДДС, кл.15 - Данъчна основа на В. на стоки декларирана в подадената справка-декларация за данък върху добавената стойност за данъчен период м.10.2019г. За данъчен период м.10/2019г. е подадена VIES-Декларация, в която декларираните вътреобщностни доставки на стоки са в размер на 205362,15 лв., ИН по ДДС на получателя IT09000091216.

По смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС вътрешнообщностна доставка на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. За да са приложими разпоредбите на ЗДДС, регламентиращи ВОД, за дадена доставка на стоки следва да са налице кумулативно следните условия: доставчикът да е регистрирано по ЗДДС лице на територията на страната; получателят да е

регистрирано лице за целите на ДДС в друга държава членка; предмет на доставката да са стоки; доставката да е възмездна; транспортиране на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка. Разпоредбата на чл. 53 от ЗДДС определя вътреобщностните доставки като облагаеми доставки с нулева ставка на данъка. Доказването на ВОД е регламентирано с чл. 45 от ППЗДДС. Документите, които следва да се представят за доказване на изпращането или транспортирането на стоките са разграничени в няколко хипотези по чл. 45, т. 2, б. "а" - "в" от ППЗДДС, в зависимост от това за чия сметка и от кого е извършен транспорта. В чл. 45, т. 2, б. а" от ППЗДДС е предвидено, че документи, които доказват изпращането или транспортирането са транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или от упълномощено от него лице, които удостоверяват, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е за сметка на доставчика или на получателя, но е извършен от трето лице. От съдържанието на чл. 45, т. 2, б. "а" от ППЗДДС недвусмислено се установява, че изискването за представянето на визираните документи е алтернативно, т. е. представянето на който и да е от двата е достатъчно за доказване на транспортирането на стоките. Следователно дори и при непредставяне на транспортен документ, то наличието само на писмено потвърждение е достатъчно, за да се приеме, че ВОД е извършен. В настоящият случай са представени писмените доказателства, представени от дружеството, удостоверяващи, че е извършения ВОД на двата автомобила към италианското дружество COPPOLA P. IMPRESA INDIVIDUALE са получени на територията на Република Италия - в [населено място].Писменото потвърждение няма нормативно определена форма и съдържание.

В споразумението, в точка 3 е записано още, че владението на заменяните вещи от първата към втората страна е предадено с протокол за предаване на 03.09.2019г. Основанието на органите по приходите, за да не признаят извършените ВОД , че по преписката не са налице доказателства за напускане на въпросните МПС на територията на страната са недоказани.

Освобождаването на ВОД на дадена стока е приложимо само когато правото на разпореждане като собственик с тази стока е прехвърлено на приобретателя и продавачът докаже, че посочената стока е изпратена или транспортирана в друга държава членка и вследствие на това изпращане или транспортиране същата стока е напуснала физически територията на държавата членка на доставката (решение на СЕС от 27.09.2007 г. по дело № С-409/04 Teleos и т.31 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело №С-273/11 Mecsek Gabona Kft).Безспорно е установено,че автомобил „А. РС 6 Авант",с рама № WAUZZZ4G3HN900515, двигател:CWU010266 е регистриран в Италия./л.295/,както и автомобил „А. РС 3 Спортбак", с рама №WAUZZZ8V4JA904823 е бил транспортиран до Р.Италия. Съдът кредитира представените писмени доказателства по делото:потвърждение за получени стоки на територията на държава-членка на ЕС /стр.192/ от К. П., в което е записано:„Потвърждавам, че стоките, получени от фирма Р. Г. Е. по фактура №[ЕГН]/30.08.2019 - 800 Е./1564.67 BGN [ЕГН]/01.09.2019 - 37000 Е./73365,71 BGN1000000003/02.09.2019-10000 Е./19558,30 BGN [ЕГН]/02.10.2019 - 45000

Е./88012,35 BGN [ЕГН]/02.10.2019 60000 Е./117349,80 BGN пристигнаха на територията на Италия."

Освен гореизложеното следва да се има предвид, че жалбоподателя стриктно е изпълнявал задълженията си за подаване на VIES декларации във връзка с всички извършени ВОД,което се потвърждава от заключението на вещото лице по приетата СЧЕ,както и представените писмени доказателства.

Предвид изложеното по-горе, съдът намира че Ревизионен акт /РА/№Р-22220419008028-091-001/24.09.2020г.,издаден от В. А. В.-орган,възложил ревизията и Н. Ц. Р. – ръководител на ревизията,частично потвърден с Решение №1898/15.12.2020г. на Директор на дирекция "ОДОП"С. е неправилен и незаконосъобразен и следва да се отмени.

При този изход от спора ответника ще следва да заплати на жалбоподателя сторените от последния разноски в размер на 650 лв./50 лв. д.т.,600 лв. за възнаграждение на вещите лица по СТЕ и ССЧЕ,съответно по 300лв./,съгласно списък по чл. 80 от ГПК .Водим от горното съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт /РА/
№Р-22220419008028-091-001/24.09.2020г.,издаден от
В. А. В.-орган,възложил ревизията и Н. Ц. Р.–ръководител на
ревизията,частично потвърден с Решение №1898/15.12.2020г.на Директор на
дирекция "ОДОП"С. с който на [фирма],ЕИК[ЕИК],представявано от Е. Р. са
установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената
стойност /ЗДДС/в размер на 34227,03 лв. за данъчен период м.10. 2019г. и са
начислени лихви за забава в размер на 2700,52 лв.,като незаконосъобразен.
ОСЪЖДА Дирекция "ОДОП"С. при ЦУ на НАП да заплати на
[фирма],ЕИК204126964 с адрес за кореспонденция:гр. С., [улица] сумата
650лв.–разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението на страните пред ВАС.

съдия: